

ואתה בטפה מתרצת בעמוד האמצעי ונעשה זרע ר', שגולל כל ששת האזרדים, כמו שפל הטפירות נוטלות חלקם מאותה טפה, אך נוטלים מהזרע מהו ורט שהוואר', כאשר קטע נעשה שיש, כשנוסף ביוזר עולה לששים, יש פעמים עשר, אבל כל הטפירות, כל אחת היא תשע, ובמלכויות משפטנות כל אחת לעשר, והכל נמשך לגיא שהוואר' צדיק, וממנו לאותה יבשה, ובאותו זמן שפרק בה הפל, נקרה תפת נם, וסוד הרבר - ותנח התבאה בחדר השבעי. מה שהיתה הי' יבשה, נעשית ה"א השבעי, וזהוותנה התבאה בחדר השבעי, ותנח ודיי בחדר השבעי, וזהו גיד צדיק ח"י העולמים, בוגל שטמנו יוציא זרע ליבשה זו.

ובלי מי שמוסיא הזרע זהה שהוואר' המען מלמעלה שלא ביבשה זו, גורם פרוד באותו מען, בכיוול כאלו נפסק מען השכינה, ויתרבה המען של הצד الآخر שם מי המבול. זהו שפהות והמים גברו מארך מאד על הארץ, באוטו זמן שאין נביעה באותה יבשה שהיא בבדה, נעשית קלה, להסתלק מעל ישראל, ונאמר בה ותרם מעל הארץ, ולא יורדת עד לחדר השבעי, כשנת מלאת בוכיותם שליהם, והיא בבדה יורדת. זהו שפהות ותנח התבאה בחדר השבעי, שהוא תשרי, זרוע שמאל, שם הוא יוצאים בו, יצאו במיטה, ולא ישארו אלא אחד בעיר ושנים ממשחה. אחד בעיר כמהו נם, ושנים במיטה, ואחרים שניים שניים שכעה, מאותם עמי הארץ ידרמיין

וההוא טפה בעמוד אמתנית אתרכת, ואתעבדת זרע ר', דכליל שית סטרין, וכמה דכל ספירן נטליין חולקיהון מהויא טפה, כי נטליין מזרע (נ"א מהויא זרע) דאייהו ר', אך אייהו זעיר אתעבד שית, אך נטיל ביויד סליק לשתיין, שית זמנין עשר, אבל כל ספירן כל חד אייהו תשע, ומלכותה באשתלים כל חד לעשר, וכלא אהמשך לגביה דגיד דאייהו צדיק, ומגיה להו יבשה, וביהו זמנא דאריך בה פלא אתקריאת פיבת נח, ורזה דמלה ותנח התבאה בחדר השבעי (בראשית ח). מה דהות ה' יבשה, אתעבדת ה"א השבעי, ורא אייהו ותנח התבאה בחדר השבעי, ותנחוודאי בחדר השבעי, ורא אייהו גיד צדיק ח"י עולם, בגין דמגיה נפיק זרע להאי יבשה.

ובלי מאן דאפייק האי זרע דאייהו נביעו מלעילא דלא בהאי יבשה, גרים פרודא בהו נביעו, בכיוול כאלו אתפסק נביעו דשכינטא, ויתרבה נביעו דסטרא אחרא, דאיינו מי טופנא, הרא הויא דכתיב (בראשית ז) והמים גברו מאד על הארץ, בהו זמן דלית נביעו בהיא יבשה דהיא בבדה, ואתעביר קלה, לאסתלקא מעל ישראל, ואתмер בה (שם ז) ותרם מעל הארץ, ולא נחתת עד ירחא שבעיה, דאתמליאת בזקון דיליה ואיהי בבדה נחתת, הרא הויא דכתיב (שם ח) ותנח התבאה בחדר השבעי, דאייהו תשורי דרוועא שמאלא, דאי הו נפקין ביה יפקון במיטה, ולא ישארון אלא חד מעיר ושנים ממשחה, חד מעיר בגון נח, ושנים ממשחה בגון שם ויפת, ומאחרין שניים שניים שבעה, מאינו עמי הארץ ידרמיין